

Öfverlemnande jag dock åt det utskott, som kommer att behandla denna motion, att, derest den föreslagna redaktionen icke skulle befinnas tillfredsställande, deri vidtaga de förändringar, som anses erforderliga för vinnande af det med motionen afsedda syfte.

Stockholm den 10 maj 1887.

P. Näsman.

N:o 19.

Af herr P. Näsman: Om tillägg till 2 och 5 §§ i bevillningsförrordningen den 14 september 1883.

Med hänsyn till ett helt nyligen meddeladt och stadfäst beslut, hvarigenom ett sågverksbolag blifvit befriadt ifrån beskattning för det antal sågtimmer, som bolaget, i och för förädling och export, afverkad på egna och arrenderade skogar, har tillkommit ett prejudikat, som på samma gång det samma i väsentlig mån inskränker statsverkets inkomster, enligt hitintills tillämpade beskattningsgrunder, som ej heller äro upphäfda, tillika kommer att göra ett i ekonomiskt afseende betydande intrång på de kommuners rätt, hvarinom förädlingen och exporten försiggå, då — till följd af sagda beslut — öfrige skattskyldige inom sådana kommuner, genom bevillningens minskning för virkesegarne, få betydligt ökade utgifter för skolundervisningen, fattigvård m. m. till det stora antal stationära arbetare, som, i och för nämnde rörelses utöfvande, äro inom dessa kommuner mantalsskrifna.

Mig synes äfven, att förutnämnda beslut ej heller är konsekvent och ännu mindre öfverensstämmande med de åsikter och uttalanden, som Riksdagen i detta syfte förut angifvit och framhållit, och uppenbart är äfven att, derest sagda beslut fortfarande kommer att göra sig gällande, många kommuner, hvilka, under förutsättning att sågverksegare och trävaruexport-

törer skola bidraga till kommunernas utskylder i mån af sina verkliga inkomster vid förutnämnda såg- och exportverk, redan gjort stora uppoffringar samt tillika iklädt sig flera framtida förbindelser, hufvudsakligen i syfte att tillgodose dervid anstälde arbetares välbefinnande, blifva öfver höfvan betungade, så framt ofvannämnda beslut, hvarigenom virkesegarnes beskattning i allmänhet blifvit nedsatt till ett ojemförligt ringa belopp af hvad de förut erlagt, blifver gällande.

För att emellertid om möjligt förekomma dessa påföljder har jag ansett mig böra vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta ett sådant tillägg till 2 och 5 §§ af nu gällande bevillningsförordning den 14 september 1883, att hela den vinst, som uppkommer genom förädling och export af virke ifrån arrenderade skogar med längre eller kortare afverkningstid, hädanefter som före meddelandet af ofvan åberopade beslut skall åsättas bevillning, att påföras egarne inom de kommuner, der sågverken och exportplatserna äro belägna.

Och torde denna min motion för vidare utredning i angifna syftet remitteras till bevillningsutskottet.

Stockholm den 10 maj 1887.

P. Näsman.

I förestående motions syfte instämmer

Joh. Nydahl.